

[Steen.]

gang vil vi her i Rigsdagen bestræbe os for at samle den størst mulige Tilslutning om Lovens Gennemførelse inden for Rammer, som vi maatte anse for at være for- svarlige.

Med Hensyn til den sociale Lovgivning er vi enige i den Betragtning, at der, hvad angaar Aldersrenteloven, er et Forhold, man bør have Opmærksomheden henvendt paa — lad mig straks sige, at det er ikke Satserne, jeg tænker paa, men paa et Forhold, som her spiller ind, nemlig den ældre Arbejders Stilling i Tiden. Det er givet, at hele Tidens Tempo, den Arbejdsydelse, der i mange Tilfælde kræves, gør det vanskeligt for den ældre Arbejder at hævde sig, og er den ældre Arbejder først kommet ud i Arbejdsløshed, ja, saa vil det sikkert ofte være vanskeligt for ham at konkurrere med den yngre arbejdssøgende. Dette fører til, at det sikkert vilde være rimeligt, om man noget nedsatte den Aldersgrænse, der giver Adgang til Aldersrente — jeg siger det ud fra den Overbevisning, at de Udgifter, hvorom det her drejer sig, vil man sikkert i stort Omfang kunne genvinde paa andre Omraader, hvor Virkningen af en saadan Reform spiller ind, jeg tænker paa den fortsatte Understøttelse af dem, der ikke naar at komme i Arbejde igen, og jeg tænker paa Socialhjælpen for deres Vedkommende, som ser sig nødsaget til at søge denne. Men det gælder her, som det gælder paa en Række Omraader, at vi i vore Undersøgelser og Overvejelser af disse forskellige Ting møder Forhold, som vi ud fra hele vor sociale Indstilling maa være opfyldt af Ønske om at forbedre.

Men der er et Forhold, som her spiller ind paa afgørende Maade, og det er Spørgsmaalet om Orden i Statens Økonomi, det er det, der er Grundvolden under den Helhed, hvoraf det enkelte Spørgsmaal er en lille Del. Det foreliggende Forslag til Finanslov og det aflagte Statsregnskab viser os, at en saadan ønskelig og nødvendig Orden, en saadan Ligevægt mellem Statshusholdningens Indtægter og Udgifter, er til Stede, og jeg vil gerne i denne Forbindelse over for den højtærede Finansminister udtale Det radikale Venstres Paa-skønnelse ikke alene af det opnaaede Resultat, men af den højtærede Finansministers hele Administration, som er en saadan, at den højtærede Minister ud fra en værdifuld social Indstilling tager forstaaende og imødekommende paa Ønsker og Krav, som er sagligt velbegrundede, og samtidig har den for en Finansminister

nødvendige Evne til at sige nej, kombineret med en lykkelig Evne til at sige det paa de rigtige Steder.

Det, jeg her saa stærkt har sagt om, at der maa være Orden i Statens Økonomi, ja, det venter jeg ikke at blive imødegaaet for fra nogen Side. Jeg følger til, at vi er ganske klar over, at denne Orden er ikke naaet uden stor Agtpaaagivenhed med Hensyn til Udgifterne og uden en betydelig Skattebyrde, men at Skatterne her i Landet skulde være af den Størrelse, at de danner noget rimeligt Grundlag for det Hysteri, der kommer til Orde i Skatteborgerforeningen og ligesindede Kredse, maa vi benægte. Derimod er vi fuldkommen klar over og har vor fulde Opmærksomhed henvendt paa, at Skatterne taget under eet falder med urimelig Ulighed paa ens Skatteevne for Landets Borgere. Det har vi stillet Forslag om at ændre, Forslag, der nu vil blive gennemført, og ved Gennemførelsen af disse Udligningsforslag vil forhaabentlig hurtigt de mest iøjnefaldende Uligheder og Urimeligheder kunne bringes ud af Verden, men naar dette er sket, ja, da vil det være rimeligt, at man tager hele vort Skatteproblem op til en grundig Undersøgelse og Gennemprøvelse med en tidssvarende Revision som Maal.

Jeg ser af den Tale, som Landstingsmand Hauch har holdt paa De jyske Landboforeningers Aarsmøde, at nu er i alt Fald han, og jeg formoder med ham Partiet Venstre, pludselig blevet besjælet af den Interesse for Rentespørgsmaalet, som vi saa sørgeligt hos dette Parti maatte mangle, da Tiden var inde og Forholdene muligjorde en Indsats fra Lovgivningsmagtens Side paa de Omraader. Jeg vil derved gerne sige, hvad vel heller ikke hverken Hr. Hauch eller nogen i det ærede Medlems Parti er i Tvivl om, at dette Spørgsmaal maa naturligvis ligesom andre tilrettelægges ud fra de Forhold, der til enhver Tid hersker, men jeg kan forsikre det ærede Parti om, at enhver Mulighed, der under de nuværende eller de kommende Forhold maatte være til Stede for en Indsats paa dette Omraade, skal vi have vor Opmærksomhed henvendt paa, og den vil blive udnyttet.

Det Synspunkt, at vi skal have Orden i Finanserne, gaar jeg altsaa ud fra, at vi er enige om, men jeg maa nu hellere føje til med det samme, at man vil ogsaa møde dette Synspunkt fra Det radikale Venstres Side, naar vi i Løbet af Vinteren kommer til Spørgsmaalet om en Ordning af Landets Bevogtningsopgaver. Vi staar her over for